

EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL

Zitting 1969-1970

Nr. 161

NADER GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET houdende regelen ter bevordering van doelmatige voorzieningen ter zake van ziekenhuizen en andere inrichtingen voor gezondheidszorg (Wet ziekenhuisvoorzieningen).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in het belang van de volksgezondheid regelen te stellen ter bevordering van doelmatige voorzieningen ter zake van ziekenhuizen en andere inrichtingen voor gezondheidszorg;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ 1. Algemeen

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

het College: het College, bedoeld in artikel 2;

ziekenhuis: een inrichting, waarin personen worden opgenomen voor het ondergaan van een genees-, heel- of verloskundig onderzoek of van een genees-, heel- of verloskundige behandeling;

academisch ziekenhuis: een ziekenhuis dat in de zin van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs een academisch ziekenhuis is.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder een ziekenhuis mede verstaan een verpleeginrichting, een polikliniek en een met een ziekenhuis verbonden of ten behoeve van een of meer ziekenhuizen fungerende bouwkundige voorziening. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen deze begrippen nader worden omschreven.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat inrichtingen, behorende tot een daarbij aangewezen categorie, voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde als ziekenhuis worden aangemerkt. De voordracht tot zodanige algemene maatregel wordt Ons gedaan door Onze Minister tezamen met Onze Minister wie het mede aangaat.

4. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder een ziekenhuis niet verstaan:

a. een rijksinrichting voor de opname van gedetineerden in de zin van de Beginselenwet gevangeniswezen (*Stb.* 1951, 596) en voor de opname van kinderen ter uitvoering van de Beginselenwet kindbescherming (*Stb.* 1961, 403);

¹⁾ In het oorspronkelijke stuk was dit nummer abusievelijk niet vermeld.

b. een bejaardenoord in de zin van de Wet op de bejaarden-oorden, behoudens voor zover het betreft een verpleegafdeling van het bejaardenoord;

c. voorzieningen in het kader van de voorbereiding voor en in het geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verband houdende buitengewone omstandigheden;

d. militaire verblijven als een ziekenboeg, een kwartier-ziekenverblijf en een garnizoensziekenverblijf.

5. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder het bouwen of de bouw van een ziekenhuis mede verstaan het uitbreiden, verbouwen of vervangen van een ziekenhuis, alsmede het als ziekenhuis inrichten of in gebruik nemen van een gebouw of een gedeelte van een gebouw.

Artikel 2. 1. Er is een College voor ziekenhuisvoorzieningen.

2. Het College heeft tot taak Onze Minister op zijn verzoek of uit eigen beweging van advies te dienen met betrekking tot de uitvoering van deze wet en met betrekking tot andere zaken, de doelmatige voorzieningen ter zake van ziekenhuizen en andere inrichtingen voor gezondheidszorg betreffende.

3. Het College bestaat uit personen uit de kring van de ziekenhuizen, medewerkers in ziekenhuizen, ziekenfondsen, ziektekostenverzekeraars, organen die een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren uitvoeren, gemeenten, provinciën en andere instellingen die belang hebben bij een doelmatige voorziening in de behoefte aan ziekenhuizen en andere inrichtingen voor gezondheidszorg, alsmede uit onafhankelijke deskundigen.

4. Het College bestaat uit ten hoogste vijftwintig leden. Voor elk lid kan een plaatsvervanger worden benoemd.

5. De voorzitter van het College wordt door Ons, de overige leden en plaatsvervangende leden worden door Onze Minister benoemd, geschorst en ontslagen.

6. De leden en plaatsvervangende leden worden benoemd voor de tijd van vijf jaar. Zij zijn terstond weder benoembaar. Zij kunnen te allen tijde ontslag nemen door een schriftelijke kennisgeving aan Onze Minister of de voorzitter van het College.

7. Hij die tot lid of plaatsvervangend lid is benoemd ter vervulling in een tussentijds opgevallende plaats, treedt af op het tijdstip waarop degenen in wiens plaats hij is benoemd, had moeten aftreden.

8. Onze Minister voegt aan het College een secretaris toe. Deze heeft in de vergaderingen van het College een raadgevende stem.

9. Het College is bevoegd voor bepaalde onderwerpen commissies, waarin ook personen buiten het College zitting kunnen hebben, in te stellen.

10. Het College en de commissies, bedoeld in het negende lid, kunnen zich doen bijstaan door deskundigen. Deze hebben in de door hen bijgewoonde vergaderingen een raadgevende stem.

11. Onze Minister en Onze daartoe door Ons aangewezen Ministers zijn bevoegd de door het College en de commissies te houden vergaderingen te doen bijwonen door daartoe door hen aan te wijzen personen. Deze hebben in die vergaderingen een raadgevende stem. Aan deze personen wordt tijdig kennis gegeven van de vergaderingen.

12. Onze Minister kan nadere regelen stellen omtrent de samenstelling en de bevoegdheid van het College.

13. Het College kan, onder goedkeuring van Onze Minister, nadere regelen stellen betreffende zijn werkwijze.

§ 2. Ziekenhuisplannen

Artikel 3. 1. Gedeputeerde staten der provinciën leggen aan Onze Minister binnen een door hem te bepalen termijn

een plan voor, waarin de omvang is aangegeven van de behoefte aan ziekenhuizen binnen hun provincie, en de wijze waarop in die behoefte kan worden voorzien.

2. Voor zover naar het oordeel van gedeputeerde staten van een provincie de behoefte aan ziekenhuizen in hun provincie samenhangt met de behoefte in een andere provincie, plegen zij omtrent de aan dat plan te geven inhoud overleg met gedeputeerde staten van de laatstbedoelde provincie.

3. Onze Minister geeft aan gedeputeerde staten ter zake van de hun in het eerste lid opgedragen taak richtlijnen. Hierbij doet hij, in overeenstemming met Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen onderscheidenlijk van Defensie, aan gedeputeerde staten mededeling van de voornemens met betrekking tot academische ziekenhuizen en militaire ziekenhuizen. Daarbij wordt tevens in overeenstemming met Onze Minister van Justitie mededeling gedaan van de omvang van de behoefte voor het opnemen van patiënten onder verantwoordelijkheid van Onze Minister van Justitie in het kader van de uitvoering van een rechterlijke uitspraak.

4. Nadat een provinciaal plan aan Onze Minister is voorgelegd, ligt het gedurende een maand ter provinciale griffie voor belanghebbenden ter inzage. Alvorens het plan ter inzage te leggen geven gedeputeerde staten daarvan kennis in de *Staatscourant* en in een of meer in de provincie verspreide dag- of nieuwsbladen. De kennisgeving houdt mededeling in van de bevoegdheid tot het indienen van bezwaren.

5. Belanghebbenden kunnen bezwaren tegen een provinciaal plan binnen de in het vierde lid genoemde termijn schriftelijk bij Onze Minister indienen.

Artikel 4. 1. Onze Minister geeft aan gedeputeerde staten gelegenheid, binnen een door hem te bepalen termijn, met betrekking tot de bij hem overeenkomstig artikel 3, vijfde lid, ingediende bezwaren hun opmerkingen aan hem kenbaar te maken.

2. Onze Minister legt de plannen der provinciën, de daartegen ingebrachte bezwaren en de door gedeputeerde staten kenbaar gemaakte opmerkingen voor aan het College.

3. Het College brengt binnen een door Onze Minister te bepalen termijn aan hem advies uit; dit advies gaat vergezeld van het ontwerp van een landelijk ziekenhuisplan.

4. Ter zake van de aan het College in het derde lid opgedragen taak is artikel 3, derde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5. 1. Onze Minister stelt het landelijk ziekenhuisplan vast. Voor zover dit betrekking heeft op academische ziekenhuizen of militaire ziekenhuizen, stelt Onze Minister dit plan vast in overeenstemming met Onze Minister van Onderwijs en Wetenschappen onderscheidenlijk van Defensie; voorzover dit betrekking heeft op inrichtingen, waar uitsluitend of overwegend patiënten worden opgenomen onder verantwoordelijkheid van Onze Minister van Justitie in het kader van de uitvoering van een rechterlijke uitspraak, in overeenstemming met Onze Minister van Justitie.

2. Het landelijk ziekenhuisplan wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt. Voorzover van de plannen der provinciën dan wel van het ontwerp van het College wordt afgeweken, worden tevens de gronden waarop de afwijking berust bekend gemaakt.

3. Van een besluit, houdende vaststelling van een landelijk ziekenhuisplan, kunnen belanghebbenden binnen dertig dagen na de dag van bekendmaking van het plan in de *Staatscourant* bij Ons in beroep komen, behoudens voorzover het plan betrekking heeft op academische ziekenhuizen en militaire ziekenhuizen.

4. Het landelijk ziekenhuisplan geldt, behoudens verlening, telkens voor een periode van ten hoogste vijf jaren.

5. Het landelijk ziekenhuisplan kan zo nodig tussentijds worden herzien; hierop zijn de regelen met betrekking tot de totstandkoming en het beroep van overeenkomstige toepassing.

§ 3. Bouwvergunningen

Artikel 6. 1. Het is verboden:

a. een ziekenhuis te bouwen zonder vergunning van Onze Minister;

b. een ziekenhuis te exploiteren, voorzover ten aanzien daarvan is gehandeld in strijd met het onder a bepaalde.

2. Een vergunning is niet vereist voor een uitbreiding of verbouwing van een bij algemene maatregel van bestuur te bepalen aard, waarvan de kosten een bij of krachtens die algemene maatregel te bepalen bedrag niet te boven gaan, mits daarvan tevoren kennis is gegeven aan Onze Minister.

3. Een vergunning is mede niet vereist voor de bouw van academische ziekenhuizen en militaire ziekenhuizen, voor zover deze in het landelijk ziekenhuisplan zijn opgenomen.

Artikel 7. 1. Een aanvraag om een vergunning, als bedoeld in artikel 6, wordt niet in behandeling genomen, indien zij niet vergezeld gaat van een onherroepelijk geworden verklaring van Onze Minister, waaruit blijkt, dat de beoogde bouw past in het landelijk ziekenhuisplan.

2. Een zodanige verklaring is niet vereist voor de beoogde bouw van ziekenhuizen of gedeelten van ziekenhuizen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

3. Onze Minister kan in zeer bijzondere gevallen waarin gewichtige belangen daartoe aanleiding geven, bepalen dat een verklaring niet vereist is. Alvorens hiertoe over te gaan, wint Onze Minister het advies in van het College en van gedeputeerde staten, bedoeld in artikel 9, eerste lid. Dezen zenden hun advies aan Onze Minister binnen twee maanden nadat het hun is gevraagd. De artikelen 11 en 13 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8. 1. Onze Minister stelt regelen, inhoudende welke gegevens bij een aanvraag om een vergunning of een verklaring dienen te worden verstrekt. Hij kan tevens regelen stellen betreffende de wijze van indiening van de aanvraag.

2. Besluiten krachtens het eerste lid worden in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 9. 1. Alvorens op een aanvraag om een verklaring te beslissen, wint Onze Minister het advies in van gedeputeerde staten van de provincie waarin het ziekenhuis waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is of zal zijn, alsmede, voor zover daartoe naar zijn oordeel gegronde redenen bestaan, van gedeputeerde staten van andere provinciën.

2. Gedeputeerde staten zenden hun advies aan Onze Minister binnen twee maanden nadat het hun is gevraagd.

Artikel 10. 1. Onze Minister beslist op de aanvraag om een verklaring binnen vier maanden nadat deze bij hem is ingediend. Een besluit, waarbij van het advies van gedeputeerde staten wordt afgeweken, bevat de gronden waarop de afwijking berust.

2. Een verklaring kan uitsluitend worden afgegeven aan een rechtspersoon van wie mag worden aangenomen dat zijn werkzaamheid niet gericht is op het behalen van winst.

3. Een verklaring wordt geweigerd indien de beoogde bouw niet past in het onherroepelijk geworden landelijk ziekenhuisplan, alsmede indien in de behoefte aan voorzieningen, waarop de aanvraag betrekking heeft, zal worden voorzien op grond van andere verklaringen.

4. Indien Onze Minister van oordeel is dat de beoogde bouw past in het landelijk ziekenhuisplan, mits bepaalde beperkingen of voorschriften, bij verlening van een vergunning te stellen, zullen worden in acht genomen, wordt in de verklaring de inhoud daarvan aangegeven.

5. Een besluit, houdende weigering van een verklaring, dan wel afgifte van een verklaring onder beperkingen of met voorschriften, bevat de gronden waarop het berust.

Artikel 11. 1. Het besluit, houdende de beslissing op een aanvraag om een verklaring, wordt aan de aanvrager toegezonden en gaat in de gevallen, bedoeld in artikel 10, vijfde lid, vergezeld van een afschrift van het advies of de adviezen welke ter zake door gedeputeerde staten zijn uitgebracht.

2. Het besluit wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

3. Gelijktijdig wordt een afschrift van het besluit gezonden aan gedeputeerde staten van de provinciën die omtrent de aanvraag advies hebben uitgebracht, alsmede aan het College.

4. Op verzoek van belanghebbenden bij het besluit wordt door gedeputeerde staten kennis gegeven van hun ter zake uitgebrachte advies.

Artikel 12. 1. Voor ziekenhuizen, behorende tot een door Onze Minister aangewezen categorie, treedt in de plaats van een verklaring van Onze Minister een verklaring van gedeputeerde staten van de provincie waarin het ziekenhuis waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is of zal zijn.

2. Indien de beoogde bouw mede dienstbaar kan zijn ten behoeve van een andere provincie, plegen gedeputeerde staten, alvorens op de aanvraag te beslissen, overleg met gedeputeerde staten van de laatstbedoelde provincie.

3. Gedeputeerde staten beslissen op een aanvraag om een verklaring binnen drie maanden nadat deze bij hen is ingediend.

4. Het besluit, houdende de beslissing op een aanvraag om een verklaring, wordt aan de aanvrager toegezonden en in de *Staatscourant* bekend gemaakt. Gelijktijdig wordt een afschrift van het besluit gezonden aan Onze Minister, het College en gedeputeerde staten waarmede omtrent de aanvraag overleg is gepleegd.

5. Met betrekking tot een besluit als in het vierde lid bedoeld is artikel 10, derde, vierde en vijfde lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13. 1. Een verklaring vervalt, indien voor de bouw van datgene waarop de verklaring betrekking heeft, geen vergunning is aangevraagd binnen een jaar nadat de verklaring onherroepelijk is geworden. Op verzoek van de houder der verklaring kan deze termijn worden verlengd met ten hoogste twee jaren.

2. Een verklaring vervalt mede, indien de vergunning voor datgene waarop de verklaring betrekking heeft, is geweigerd en de weigering onherroepelijk is geworden, alsmede indien de vergunning vervalt. Onze Minister kan bij de weigering van de vergunning bepalen dat de verklaring blijft gelden tot zes maanden nadat die weigering onherroepelijk is geworden.

Artikel 14. 1. Alvorens op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 6 te beslissen, wint Onze Minister het advies in van het College.

2. Het College zendt zijn advies aan Onze Minister binnen vier maanden nadat het hem is gevraagd.

Artikel 15. 1. Onze Minister beslist op de aanvraag om een vergunning binnen zes maanden nadat deze bij hem is ingediend. Een besluit, waarbij van het advies van het College wordt afgeweken, bevat de gronden waarop de afwijking berust. Een beslissing op een aanvraag om vergunning voor een inrichting waar uitsluitend of overwegend patiënten worden opgenomen onder verantwoordelijkheid van Onze Minister van Justitie in het kader van de uitvoering van een rechterlijke uitspraak, wordt genomen na overleg met Onze Minister van Justitie.

2. Een vergunning kan uitsluitend worden verleend aan een rechtspersoon van wie mag worden aangenomen dat zijn werkzaamheid niet gericht is op het behalen van winst;

3. Een vergunning kan slechts worden geweigerd indien de beoogde bouw:

- a. uit het oogpunt van doelmatigheid tekorschiet;
- b. voorzieningen omvat, die niet een noodzakelijk bestanddeel van het te bouwen ziekenhuis vormen;
- c. kan leiden tot toepassing van tarieven die hoger zijn dan in het algemeen belang verantwoord is te achten;

4. De vergunning kan op de in het derde lid, onder b, bedoelde grond niet worden geweigerd wegens bezwaren tegen datgene waarvan bij de aanvraag om de verklaring opgave is gedaan overeenkomstig de regelen, gesteld krachtens artikel 8, eerste lid, eerste volzin;

5. Onze Minister kan de in het derde lid gestelde maatstaven nader omschrijven. Een zodanig besluit wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt;

6. Een vergunning kan onder beperkingen worden verleend. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden;

7. Indien het algemeen belang dit vereist, kan Onze Minister bepalen dat met de bouw niet mag worden begonnen binnen een door hem vast te stellen termijn;

8. Een besluit, houdende weigering van een vergunning dan wel verlening van een vergunning onder beperkingen of met voorschriften, bevat de gronden waarop het berust.

Artikel 16. 1. Het besluit, houdende de beslissing op een aanvraag om een vergunning, wordt aan de aanvrager toegezonden en gaat in de gevallen, bedoeld in artikel 15, achtste lid, vergezeld van een afschrift van het door het College terzake uitgebrachte advies.

2. Het besluit wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

3. Gelijktijdig wordt een afschrift van het besluit gezonden aan het College en aan gedeputeerde staten van de provinciën die omtrent de verklaring advies hebben uitgebracht of deze hebben afgegeven.

4. Op verzoek van belanghebbenden bij het besluit wordt door Onze Minister kennis gegeven van het door het College terzake uitgebrachte advies.

Artikel 17. Een vergunning vervalt, indien de bouw van datgene waarop de vergunning betrekking heeft niet is begonnen binnen een jaar en voltooid binnen vier jaren nadat de vergunning onherroepelijk is geworden, dan wel, bij toepassing van artikel 15, zevende lid, met de bouw mocht worden begonnen. Onze Minister kan op verzoek van de houder der vergunning deze termijnen verlengen.

§ 4. Vergunningen voor andere voorzieningen

Artikel 18. 1. Bij algemene maatregel van bestuur worden categorieën van gevallen aangewezen, waarin het verboden is zonder vergunning van Onze Minister wijziging te brengen in de bestemming van een ziekenhuis of een onderdeel daarvan. De paragrafen 2 en 3 zijn ter zake van overeenkomstige toepassing, behoudens voor zover bij algemene maatregel van bestuur anders wordt bepaald.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, indien gewichtige belangen daartoe aanleiding geven, categorieën van gevallen worden aangewezen, waarin het verboden is zonder vergunning van Onze Minister:

a. over te gaan tot het uitvoeren of doen uitvoeren van medische verrichtingen in een ziekenhuis,

b. apparatuur aan te schaffen voor een ziekenhuis of in gebruik te nemen in een ziekenhuis.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden aangegeven de omvang van de behoefte aan voorzieningen, vallende onder het in het tweede lid vervatte verbod, en de wijze waarop in die behoefte kan worden voorzien, en kunnen bepalingen van de paragrafen 2 en 3 ter zake van overeenkomstige toepassing worden verklaard.

4. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur als in het eerste, het tweede of het derde lid bedoeld wordt overgegaan, wordt het College gehoord, alsmede de Centrale Raad voor de Volksgezondheid dan wel de Gezondheidsraad.

5. De artikelen 8 en 15 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat een vergunning mede kan worden geweigerd indien de beoogde voorziening niet past in hetgeen krachtens het derde lid met betrekking tot zodanige voorzieningen is aangegeven. Het aan het slot van de vorige volzin bepaalde geldt niet voor zover krachtens het derde lid artikel 7, eerste lid, van overeenkomstige toepassing is verklaard.

6. Een vergunning is niet vereist ten aanzien van academische ziekenhuizen. Ten aanzien van militaire ziekenhuizen is een vergunning slechts vereist voor zover zulks bij de in het eerste of het tweede lid bedoelde maatregel is bepaald; in zodanig geval wordt de voordracht Ons gedaan mede door Onze Minister van Defensie.

§ 5. Beroep

Artikel 19. Van een besluit, houdende de beslissing op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in de artikelen 6 en 18, of een verklaring als bedoeld in de artikelen 10 en 12, alsmede van een besluit als bedoeld in artikel 7, derde lid, kan iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon, die daardoor rechtstreeks in zijn belang is getroffen, binnen 30 dagen na de verzending of bekendmaking van het besluit bij Ons in beroep komen.

§ 6. Toezicht en informatie

Artikel 20. 1. Met het toezicht op de naleving van deze wet zijn belast de door Onze Minister aangewezen ambtenaren van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid.

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren kunnen van ieder alle inlichtingen verlangen en inzage vorderen van alle bescheiden, een en ander voor zover dit voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet redelijkerwijs nodig is.

Artikel 21. 1. Ieder is verplicht aan de in artikel 20 bedoelde ambtenaren de door hen krachtens dat artikel verlangde medewerking te verlenen. De verstrekking van krachtens artikel 20, tweede lid, verlangde inlichtingen dient volledig en naar waarheid te geschieden.

2. Zij, die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich van het geven van inlichtingen of verlenen van inzage van bescheiden verschonen, doch uitsluitend voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

Artikel 22. 1. Ieder die een ziekenhuis beheert, is verplicht aan Onze Minister de documentatie-gegevens te verstrekken, welke van belang zijn voor een goede uitvoering van deze wet.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen hieromtrent worden gesteld.

Artikel 23. 1. Ieder die een ziekenhuis beheert, is verplicht overeenkomstig de door Onze Minister te stellen regelen de begroting, de balans en de winst- en verliesrekening alsmede de daarbij behorende toelichting met betrekking tot dit ziekenhuis vast te stellen en volledige afschriften hiervan, ter inzage voor een ieder, neder te leggen ter plaatse, door Onze Minister te bepalen.

2. Deze bepaling is niet van toepassing op academische ziekenhuizen. Ten aanzien van militaire ziekenhuizen en van ziekenhuizen, toebehorende aan publiekrechtelijke lichamen kan Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Defensie onderscheidenlijk van Binnenlandse Zaken, regelen stellen die afwijken van de in het eerste lid bedoelde regelen.

§ 7. Overige bepalingen

Artikel 24. De taak en de bevoegdheden welke ingevolge deze wet toekomen aan gedeputeerde staten, worden in het gebied van het openbaar lichaam „Zuidelijke IJsselmeerpolders” door de landdrost uitgeoefend.

Artikel 25. Ten aanzien van personen of Colleges, met enig openbaar gezag bekleed, worden de hun als zodanig toevertrouwde belangen voor de toepassing van deze wet als hun belangen beschouwd.

Artikel 26. Ieder aan wie ter zake van de uitvoering van deze wet enige taak is opgedragen of is opgedragen geweest, is verplicht tot geheimhouding van hetgeen uit dien hoofde te zijner kennis is gekomen, voor zover die verplichting uit de aard der zaak volgt of hem uitdrukkelijk is opgelegd.

Artikel 27. Aan artikel 1, onder 4°, van de Wet op de economische delicten wordt toegevoegd: „de Wet ziekenhuisvoorzieningen, de artikelen 6, 15, zesde en zevende lid, 18, 21, eerste lid, 22, 23 en 29, alsmede – voorzover aangeduid als strafbare feiten – 28.”.

Artikel 28. Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 29. 1. Tot het in werking treden van de artikelen 6 en 7 is de bouw van een inrichting voor gezondheidszorg, als bedoeld in de Beschikking ziekenhuiscommissie (*Stcrt.* 1965, 225), verboden tenzij Onze Minister op grond van die beschikking met het betrokken bouwplan heeft ingestemd.

2. Een na het in werking treden van dit artikel op grond van de Beschikking ziekenhuiscommissie door Onze Minister gegeven instemming met een bouwplan of gedane toezegging tot medewerking in beginsel, wordt aangemerkt als een vergunning onderscheidenlijk een verklaring, verleend op het tijdstip van inwerkingtreding van de artikelen 6 en 7.

Artikel 30. Deze wet kan worden aangehaald als „Wet ziekenhuisvoorzieningen”.

Artikel 31. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*